

Je dobré
podat si ruku,
ale otevřít
srdce
je lepší.

Úvodní slovo

Doba vánočních svátků je za námi a nový rok je už zase všední skutečností.

Přesto bych se chtěl ke slavení Vánoc ještě jednou vrátit, a sice slovem poděkování:

Díky všem, kteří se jakkoli podíleli na přípravě a samotném slavení těchto svátků. Vyjmenovat bych si je asi netroufal, ale věřím, že jejich služba druhým je trvale zaznamenána před Bohem pro jejich budoucí radost a odměnu.

Jsem za to vám všem vděčný.

Dlouho jsem přemýšlel, o čem psát od začátku tohoto roku. Nakonec jsem se rozhodl sáhnout do několika problémů, které jsou mi čas od času telefonicky či písemně adresovány /někdy beze jména/ a o kterých už zde jistě byla řeč vícekrát. Přesto snad nezaškodí je čas od času oprášit.

Prvním z nich je prosba některých starších farníků na adresu rodičů, kteří berou své většinou malé děti na bohoslužby: "Pane faráři, poproste je, aby si všimli, že jejich děti někdy opravdu ruší natolik, že není slyšet jediné slovo..."

Popravdě řečeno musím přiznat, že v některých případech s těmito nářky částečně souhlasím.

ROČNÍK IV.
25. ledna 1998

5

Tomášek®

ZPRAVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Všichni jistě chápeme, že děti jsou právě děti. Nelze očekávat, že přítomnost desítek malých capartů bohoslužbu vůbec nepoznamená. Že se malé dítě zkrátka musí vrtět, že se teď zrovna musí maminky zeptat a že to nepočká, že někdy upadne a začne plakat atd. atd., to všechno je normální. Budme rádi, že máme v kostele tolik dětí, je to Boží požehnání.

Ale občas se zdá, že se přece trochu zapomíná na to, kde jsme a proč tam jsme. I malé dítě se musí postupně učit vnímat jakási pravidla hry: že kostel není hřiště, že se nemůže každý projevovat nahlas, kdykoli se mu zlíbí, že si nemůže jít sáhnout vždycky na všechno, co mě zrovna zajímá, že tu ostatní nejsou jako obecnost, kterému se předvede, jaký je ten náš malý už chlapec, že o sobě umí dát vědět a že se neztratí...

Přílišná přísnost na děti v kostele je stejně zhoubná jako bezbřehá benevolence, kdy si smějí dělat cokoli a kdykoliv. Hrozí totiž nebezpečí, že vůbec nezačnou vnímat něco jiného než sebe sama. Že se nenaučí mít ohled na druhé.

A tak chci poprosit, aby rodiče uměli poznat, kdy je třeba dítě vzít a odejít s ním třebas

do kaple u sakristie. Tam mohou dál sledovat bohoslužbu a dítě, které má prostě dneska svůj den, nebude důvodem smutku pro někoho, kdo by ze mše neměl vůbec nic.

A ostatní zase prosím o shovívavost a pochopení nelehké úlohy rodičů, kteří by někdy potřebovali nadlidskou trpělivost i moudrost k rozeznání toho, co je zrovna teď správné a užitečné.

Naše vzájemná modlitba necht' je prvním krokem sobě vstříc.

O. Petr Vrbický, farář

Liturgie bohoslužba slova příprava darů

3. BOHOSLUŽBA SLOVA

Hlavní část bohoslužby slova tvoří čtení z Písma svatého proložené mezizpěvy. Homilie, vyznání víry a přímluvy ji rozvíjejí a uzavírají.

Když se v církvi čte Písmo svaté, Bůh sám mluví k svému lidu a Kristus, přítomný svým slovem, hlásí radostnou zvěst. Čtení Božího slova je důležitý liturgický prvek a máme mu všichni uctivě naslouchat. Jenom při pozorném a láskyplném naslouchání se stává Boží slovo plodným v našem životě a ukazuje cestu k životu. Pán miluje naslouchající srdce, protože nás chce zahrnout svou láskou.

On nás svou mocí osvobodil od otroctví hříchu a uvedl nás do živého společenství s ním. Víme, že přijmout Boha do svého života znamená NASLOUCHAT, NÁSLEDOVAT, NECHAT SE VÉST. To jsou známky toho, koho uchvátil Pánův pohled a naslouchání Bohu je opravdu radost.

Sedíme při čteních před evangeliem, při rezponzoriálním žalmu a při homilii. Když si člověk sedne, zdůrazňuje touto pozicí, že něco očekává. Gesto sezení při bohoslužbě slova vyjadřuje pozvání Bohu, aby přišel a zjevil se. Sedící člověk je ztělesněná pozornost (a disponovatelnost) a

nalézá se v nejpříznivější pozici, aby přijal nové hodnoty víry.

Při čtení evangelia stojíme. Liturgie učí, že čtení evangelia je třeba prokazovat největší úctu. Zdůrazňuje ho totiž před ostatními čteními zvláštními poctami: ten, kdo má evangelium předčítat, připravuje se na to požehnáním nebo modlitbou, věřící společným zvoláním uznávají a vyznávají, že je mezi nimi přítomen Kristus a že k nim pro - mlouvá, a proto mu naslouchají vstojе, knize evangelii se prokazují zvláštní projevy úcty.

4. PŘÍPRAVA DARŮ

Na počátku bohoslužby oběti jsou přinášeny k oltáři dary chleba a vína, které se stanou Kristovým tělem a krví.

Především se připravuje oltář, který je středem celého slavení eucharistie. Umístí se na něm korporál, purifikatorium, misál a kalich.

Potom se přináší chléb a víno, i jiné dary ve prospěch kostela a chudých. Je chvályhodné, když chléb a víno přinášejí věřící. Průvod, ve kterém se tyto dary přinášejí, je provázen zpěvem. Každé gesto při liturgii vyjadřuje úmysl církve. Obětní průvod zobrazuje cestu církve, která si putováním v čase uvědomuje, jak všechno, čím je a co ji obklopuje, je zcela a jenom milost.

Pokřtění přistupují k Bohu a obětují mu prvotiny z plodů země. Tyto dary, chléb a víno, poskytují zase látku k eucharistické oběti, v níž se stanou Kristovým tělem a krví. A i jiné dary jsou projevem bratrství, neboť mohou být obci prostředkem solidarity s potřebnými.

Obětování darů vyjadřuje vděčnost Bohu. Přinášení darů je praktické vyznání víry. Všechno v nás je milost! Proto hlásáme, jak jsme vděční Stvořiteli. Přinášení darů je oslava nezaslouženého přijímání darů Božích, jimiž je protknut každý den člověka. Je to veřejné prohlášení, že Bůh je Stvořitel, Vykupitel a Pán.

Současně ozřejmuje toto obětní gesto chudobu člověka, který si je plně vědom, že je v každém okamžiku obohacován Bohem.

Bůh přijímá dary, aby je rozdával. Všechno, co mu dáme, napomáhá jeho důvěrnému spojení s lidmi. Výsledkem jakéhokoliv gesta oběti je pravá radost. Radost z dávání nevyplývá z toho, že se něčeho zřikáme, ale z toho, že vytváříme

společenství. Ochuzování vlastního "já" obohacuje "nás".

Přinášení darů je pak školou velké bratrské svobody. Tímto způsobem se vytváří ovzduší opravdu mesiášské, v němž se podávají znamení jednoty a vzájemnosti podle tvůrčího plánu Boha Otce.

Jsme takto připravováni do eucharistického obětování, při kterém nám Kristus nenabízí hmotné věci, ale sebe sama, a obětováním sebe vytváří společenství v lidstvu.

sestra Rozskowská

Informace

aktuální dění ve farnosti

◆ Během vánočních svátků se při sbírkách vybralo cca 150 tisíc korun. Všem dárcům děkujeme. Jak bylo řečeno, splácíme poslední faktury z oprav v loňském roce.

◆ Do konce února mohou rodiče přihlašovat své děti k přípravě na 1. sv. přijímání. Ta potrvá asi tři měsíce a bude zahájena v době postní. Podrobnosti budou ještě oznámeny.

◆ Od první neděle postní nás čeká jedna velmi patrná změna, totiž zavedení možnosti přijímání Eucharistie tzv. na ruku. Na tuto možnost se budeme připravovat katechezemi při nedělních bohoslužbách po celý únor.

◆ Sekce mladých komunity Emmanuel zve všechny mladé lidi na cyklus tří na sebe navazujících víkendů s ústředním tématem "Duch svatý". Termíny víkendů: 21. února, 21. března, 18. dubna. Přihlášky na faře Lidická 6, ☎572215, Ludka Koukalová

◆ O víkendu 7. - 8. února pořádá komunita Emmanuel program pro snoubence a ty, kteří spolu chodí. Přihlášky na stejné adrese.

◆ **Láska a pravda** - Komunita Emmanuel pořádá třídní, víkendovou manželskou obnovu. První víkend je 4. - 5. 4. Vše se bude konat v Brně na Lidické 24. Hlídaní dětí zajištěno.

Přihlášky do konce února na adrese: Manželé Synkovi, Lužánecká 4, Brno, 602 00, t.05/4521 3090.

4. Farní ples

reportáž ze sálu

V sobotu 20. ledna se v prostorách Moravské galerie vedle kostela sv. Tomáše uskutečnil farní ples.

Před sedmou hodinou večerní se začaly scházet dvojice, čtveřice.... Na každém stole je čekal program plesu.

Začátek plesu v 19 hodin byl dodržen. Slavnostní fanfárou byli přítomní pozváni do tanečního sálu, kde již čekala farní mládež, aby zatančila polonézu.

Pak se ujal slova Jan Kepřt, moderátor tohoto večera, a pozval k oficiálnímu zahájení našeho pana faráře otce Petra. Také on nás všechny přivítal a v krátké modlitbě odevzdal Pánu celý tento večer.

Pak již zazněly první tóny valčíku v podání AJ kapely se zpěvákem Liborem.

Pro zpestření byly zařazeny také tance v podání Marty Mrázové a jejího tanečního partnera, kteří jsou členy taneční skupiny Starlet. Druhý pár zatančil latinsko-americké tance. Bylo nač se dívat.

Dalším zpestřením byla taneční soutěž "boj o židli". Při polce bylo nutné "hlídat" židli umístěné ve středu tanečního sálu a když kapela přestala hrát, taneční pár musel usednout na jednu z nich. Na který pár židle nezbyla, netančil již dále. Ubývalo židlí i párů. Tři vítězné páry pak obdržely tenisový míček. Ten bylo nutné umístit mezi čela tanečníků a tančit tak dlouho, dokud míček nespádl. Zvítězila Markéta Sojková se svým partnerem. Jako při vítězném kole obtančili sál s míčkem mezi čely a sklidili potlesk přihlížejících. Všechny tři vítězné páry obdržely odměnu za svůj výkon.

Čas nezadržitelně ubíhal při hudbě i tanci. Tančil se valčík, tančila se polka, ale i jive, rumba,

samba či cha-cha-cha. Nechyběl však ani čaradáš a rock n'roll.

Vtipnou perličkou plesu byl tanec nazvaný "Překvapení". Píďalka se Žebříkem a Radka s Pavlem předvedli originální polku v mexickém stylu. Potom celý sál naučili country tanci, při kterém tanečníci měnili neustále svoje partnerky, což byla výborná možnost k seznámení.

Před půlnocí se odstartovalo losování tomboly. Bylo netradiční ve formě hry Bingo.

V pozadí akce však naštěstí nestála TV Nova, ale manželé Řezníčkovi, takže divěra v tuto hru prudce stoupla. Každý účastník plesu si mohl koupit tikety různé barvy. Tím se automaticky zařadil do družstva, které bylo reprezentováno jedním členem farnosti. Ten se při různých soutěžích snažil nasbírat pro svou barvu co nejvíce bodů. Mezitím byla soutěž pro jednotlivce, ve které se losovala čísla jako v normálním Bingu. Ceny byly velké - dorty, archivní víno, varná konvice...

*V soutěži družstev vybojoval nejmenovaný bojovník všem, kdo měli jeho barvu, kafe zdarma.
(poznámka redakce)*

Ve dvě hodiny nastal čas pro poslední tanec a rozloučení.

Organizátoři se náročného úkolu zhostili skvěle. Mnoho mladých lidí se již v dopoledních hodinách podílelo na přípravě sálu, a po skončení plesu i na úklidu. Všem, kteří se podíleli jakýmkoliv způsobem na zdárném průběhu tohoto večera patří upřímné poděkování

Dá-li Bůh, bude za rok jubilejní - pátý ples farnosti sv. Tomáše.

Marie Davidová

OHLASY

Zpěvák skupiny zpíval jako Karel Gott.

Nejlepší ze všech tanců byla zmrzlina v přízemní kavárně

Ekumenická bohoslužba reportáž

Stalo se už tradicí, že v týdnu mezi 18. a 25. lednem se v rámci každoročního Týdne modliteb za jednotu křesťanů konají v brněnských kostelích ekumenické bohoslužby.

V našem kostele tato bohoslužba letos připadla na pondělí 19. ledna. Byla zahájena v 18 hodin večer zpěvem písně "Jezu Kriste, štědrý kněze", což je píseň společná nám i církvi, jejíž představitel se zúčastnil právě té letošní bohoslužby. Byl jím biskup Československé církve husitské Vratislav Štěpánek.

Ve svém kázání poukázal na naději, kterou předznamenává i fakt, že se v katolickém kostele mohou dnes už sejít k bohoslužbě i duchovní a věřící právě těchto dvou církví, jejichž vztahy byly svým způsobem zatíženy mnoha problémy až do nedávných dob.

Bohoslužba vyvrcholila společnými prosbami, vyznáním víry, modlitbou Páně a požehnáním. Sbíрка, která byla vykonána, byla odeslána na konto pro pomoc obětem záplav.

otec Petr

Zpívání u jesliček reportáž

Na Boží hod vánoční jsme celá rodina šli koledovat k jesličkám v našem kostele. Bylo tam i mnoho jiných rodin a mnoho dětí.

Zpívali jsme koledy narozenému Ježíškovi. Tatínek hrál na basu, maminka zpívala spolu s jinými členy komunity Emmanuel a my všichni jsme je ve zpěvu doprovázeli. V přestávkách mezi koledami mohly děti zazpívat nebo zarecitovat nějakou básničku. Vánoční nálada byla výborná, moc se nám to líbilo.

Jakub

Barbora

Adéla

Slovo nemocným

... kde se dva nebo tři sjednotí

Když onemocníme, přicházejí za námi naši přátelé a my můžeme využít tuto jejich přítomnost k tomu, že se společně pomodlíme na nějaký úmysl. Taková společná modlitba má velký význam a je přínosem pro všechny zúčastněné, protože se právě v této chvíli plní Kristův příslib, kterým slíbil, že vždy, když se dva nebo tři sjednotí ve společné modlitbě, bude On mezi nimi.

Když se modlíme společně, je Ježíš hlavním mluvčím v této modlitbě. On přednáší naše prosby nebeskému Otci, On řídí naše slova, když se přimlouváme za ostatní, On dodává váhu a platnost našim modlitbám, když Bohu děkujeme, a proto mají společné modlitby tak velké účinky.

Hlavním přínosem společné modlitby je naše pevná důvěra, že budeme vyslyšeni. Možná to nebude okamžitě a tak, jak si my představujeme, ale bude to pro nás nejlepší řešení, protože ho dá Otec podle svého vševědoucího úsudku. On nejlépe ví, co právě potřebujeme a jaká forma vyslyšení je pro nás nejlepší.

Když se můžeme v modlitbě spojit s našimi blízkými a věříme, že je s námi Ježíš, naplňuje nás to radostí a vděčností, které působí, že zapomínáme na to, co nás právě tíží, a tato radost z nás vyzařuje a ovlivňuje ty lidi, se kterými se stýkáme. Vědomí Ježíšovy přítomnosti nám dává jistotu, že nic z toho, co prožíváme, nepřijde nazmar, ale že my to můžeme dávat lidem, kterým chceme prospět.

Když se společně modlíme, uvědomujeme si, že nejsme sami, že máme vedle sebe lidi, na které se můžeme spolehnout. Toto vědomí nám pomáhá překonat pocit osamělosti, bezradnosti a nechuti do života. Pomáhá nám také překonat sklon k nevďěčnosti a odstraňuje přehradu mezi námi a druhými lidmi. Společnou modlitbou vytváříme lepší vztahy mezi lidmi a přispíváme k jejich sblížení.

Je možné, že když poprvé vyzveme svoje známé ke společné modlitbě, přijmou to s rozpaky, ale po překonání prvních potíží bude každé další setkání přínosem pro všechny zúčastněné.

Otec Josef Šik

Z farní charity informace

Sestry a bratři,

opět uplynul rok a nastala vhodná doba k zamyšlení nad naší prací v loňském roce. Chceme vám proto předložit stručný přehled o tom, čím jsme se zabývali a jak jsme využili finanční a jinou pomoc, kterou jste nám v roce 1997 poskytli.

1. Hlavní náplní naší činnosti je péče o starší, nemocné a opuštěné bratry a sestry, pro které zajišťujeme 1 - 2x týdně nákupy, úklid, doprovod při vycházkách nebo jen prosté společenské návštěvy, které jsou často vyžadovány a vděčně přijímány. Podle individuální situace se eventuálně při těchto návštěvách pokoušíme i o evangelizaci. V současné době naši dobrovolníci navštěvují a starají se o 19 starších občanů. V roce 1997 odešlo na věčnost šest našich svěřenců a u dvou se situace změnila tak, že už nepotřebují naši péči. Z těchto důvodů bychom nyní mohli nabídnout naše zmíněné drobné služby dalším potřebným a sociálně slabým lidem. Pokud o někom víte a můžete jeho potřebnost skutečně potvrdit, vhodte do schránky vzadu v kostele lísteček s údaji o potřebné osobě, ale také s vaší adresou, na které bychom vás mohli kontaktovat. Připomínám, že naši dobrovolníci jsou většinou zaměstnaní lidé a tyto služby mohou poskytovat pouze po pracovní době ve svém volném čase.

2. Před Vánocemi jsme opět mohli připravit a rozdat opuštěným lidem z naší farnosti vánoční nadílku. Díky vašim materiálním a finančním darům jsme mohli naplnit 45 balíčků ovocem, ořechy a cukrovím, vyrobeným s velkou pečlivostí a láskou. Nadbytečná jablka a část cukroví byly odvezeny do Domova svaté Markéty, kde jistě pomohly zpestřit vánoční stůl dvaceti maminkám a jejich čtyřiceti dětem.

3. Individuální i kolektivní sponzorští rodiče z naší farnosti pokračují v adopci na dálku 12ti indických dětí. Jsou v přímém styku s organizací Bala Pragathi Kendra nebo s pražskou Arcidiecézní charitou, která tento projekt koordinuje.

Stále udržujeme styky s Domovem ohrožených dětí Nazaret, t.j. s početnou rodinou Žižkovských, do které v loňském roce přibyla malá Helenka. O situaci rodiny Žižkovských vás budeme podrobněji informovat v některém z příštích čísel "Tomáška". Z vašich finančních darů (často jmenovitě pro tuto rodinu určených) jsme jim v průběhu roku 1997 poskytli celkem 16.000,- Kč.

5. Během roku jsme vás informovali buď v "Tomáškově", nebo na letáčkách s poštovními poukázkami, umístěnými na lavici v kapli u sakristie, o některých projektech Charity nebo jiných organizací, které jsme také z vašich darů podpořili. Jednalo se o tyto částky:

Projekt Diecézní charity Brno:

Hospic v Rajhradě..... 7.000,- Kč

Projekty Oblastní charity Brno:

Domov sv. Markéty..... 4.935,-Kč

Effeta..... 3.000,- Kč

Pomoc postiženým záplavami..... 53.700,- Kč

Denní centrum pro lidi bez domova a pomoc dalším sociálně znevýhodněným..... 11.945,- Kč

Vlastní provozní náklady..... 1.000,- Kč

Projekt likvidace lepry..... 3.000,- Kč

6. V uplynulém roce jsme opět uhradili balík misionářům do Ruska - obsah+ poštovné = 2.414,- Kč.

Upřímně děkujeme všem, kdo s námi v loňském roce spolupracovali a nás v naší práci jakkoliv podpořili. Děkujeme také všem dárcům i těm, kdo použili některou z poštovních poukázek, umístěných v kapli u sakristie, aby tak přímo podpořili některý z projektů Charity. Těšíme se, že i v letošním roce budeme moci ve spolupráci s vámi plnit požadavky na naše služby kladené. Pokud se chcete dovědět další podrobnosti o naší práci, zveme vás na únorovou měsíční schůzku farní charity, která se bude konat v kapli u sakristie ve čtvrtek 5. 2. 1998 po večerní mši svaté.

Kaďourkovi

Společenství pro seniory

V rámci činnosti farní charity by bylo možné otevřít společenství pro seniory. Setkání by se konalo na faře Lidická 6 asi 1x měsíčně v odpoledních hodinách (před mší sv.). Program podle dohody, ale neměla by chybět chvíle společné modlitby a popovídání. Společenství by mělo být otevřeno i lidem mladším, kteří se cítí sami a dosud nenašli své společenství.

Setkávání zahájíme jen, bude-li o ně zájem. Napište nám! Lístek hod'te do schránky farní charity vzadu v kostele.

paní Bartoňová

SPOCHAB výzva

Slovo studentům a důchodcům a všem, kteří jsou relativně zdraví, bydlí a mají co jíst a chtějí by pomoci tam, kde je to také zapotřebí:

SPOCHAB Brno = sdružení pro pomoc chudákům a bezdomovcům v Brně, jehož několik členů se letos schází každou první středu v měsíci v 19.00 hod. na Lidické 6 k poradě a ke spolupráci. Již třetí rok se snaží o to, aby u kostelů a na ulicích města ubývalo těch nejubožejších, to je bezdomovců a žebráků. Případně, aby jim jejich osud a život ulehčili a směřovali je k resocializaci. Spolupracují s katolickou Charitou, městskými kurátory, evangelickou církví husitskou, Miles Jesu a Armádou spásy. Je jich však dost málo a potřebovali by pomoc studentů, studentských organizací, důchodců a vůbec lidí, kterým není osud chudáků tohoto města lhostejný.

Poštovní schránka: SPOCHAB Brno

ř.k.f.

Lidická 6

602 00 Brno

Telefon: 744276, 7-8.00 hod.

Za nabídky ke spolupráci, resp. účast ve sdružení děkujeme. Přihlášky na faře 8 -11.00 hod. (po+st)

Jednatel, pan Stařík

Pohádka pro děti

"Františka my nechceme! Vemte si ho vy a dejte nám Honzu," křičí rozčileně Pavel. Dneska musí vyhrát za každou cenu! Přijde se totiž podívat Katka, co má veliké modré oči, vlasy až po pás a umí se tak krásně radovat z každého gólu, z každé pěkné akce. Pavel cítí, že je dnes ve formě. Musí vyhrát!

"No, tak jo, pojd', půjdeš chytat," houkne mrzutě Lukáš na menšího hubeného chlapce, který se celý začervenalý rozpačitě dívá k zemi. Teď zvedl oči, vděčně se usmál a utíká do branky. Stačí mu jednou přeběhnout hřiště a je celý udýchaný.

Rozehrávka na tři dopady a kluci se vrhají do hry. Pavel je určitě nejlepší hráč. Je rychlý, umí stopnout prudký míč, prokličkovat a dát gól z neuvěřitelného úhlu. Ale Lukášovo mužstvo je sehranější, víc si přihrává, a tak je hra stále vyrovnaná.

Pavel teď zahlédl na kraji hřiště napjaté modré oči a zlatou vlečku z hedvábí. Musí dát gól, musí! Napřahuje se a vši silou kope. Míč se trochu stočí o Lukášovu nohu, ale z nezmenšenou rychlostí letí dál. Třesk - proletěl oknem v prvním patře. Pavlovi se až zatmělo před očima. Dobře ví, že tam bydlí pan Souček, kterého se všichni kluci bojí. Stále si stěžuje na jejich křik, několikrát byl i ve škole, a dokonce podal žádost, aby byl na tomhle travnatém plácku fotbal zakázán. V Pavlovi se mísí strach a vztek. "To je tvoje vina," křičí na Lukáše, "proč jsi tam strkal tu nohu?!"

"Normálně jsem bránil," ohrazuje se Lukáš zvýšeným hlasem, "ale když ty nemáš rozum a hraješ jako blázen jenom proto, že je tu Katka..."

Lukáš nestačil dokončit větu ani uhnout Pavlově pravačce. Ve chvílce se oba kluci kutálí po trávě a rozdávají si rány.

"Počkejte, neblázněte," ozve se nad nimi udýchaný Františkův hlas. "Zajdu tam a omluvím

se. Řeknu, že okno zaplatíme a seženeme sklenáře. Nějak se na to složíme, ne?"

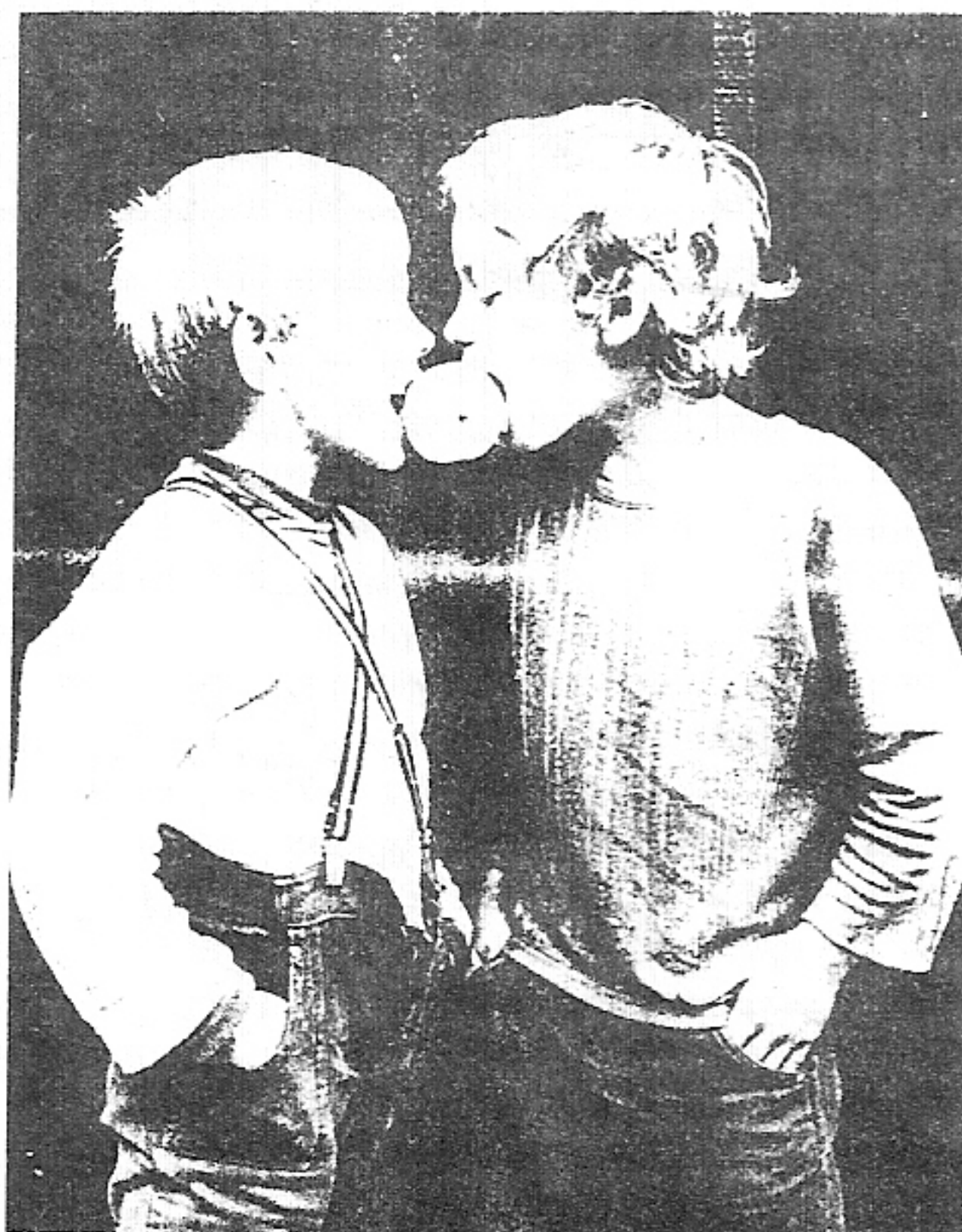
Kluci se pomalu zvedají ze země a nevěřícně koukají na Františka. Tohle je ten tichý bázlivý kluk, který vždycky každému ustoupí? "Jistě to nedělá ze strachu," bleskne Pavlovi hlavou, když vidí, jak František klidně míří k bytu pana Součka. Z každého jeho kroku je cítit síla a rozvaha a Pavlův obdiv k Františkovi roste. Musím se mu alespoň trochu vyrovnat - obrací se prudce k Lukášovi a ten hned zaujímá obrannou pozici.

"Promiň, choval jsem se jako cvok. Je to všechno moje vina." Podaná ruka zve k usmíření. Lukáš ji váhavě stiskne. "No, já jsem to taky trochu přehnal, nezlob se." Kluci se na sebe usmějí tak trochu udiveně. Nechápu, co je to vlastně napadlo vzájemně se omlouvat.

"Mám tady patnáct korun. Ráda přispěju," modré oči jsou větší než obvykle a v Katčině hlase je slyšet utajený smích. "Teda kluci, slibovali jste dnes utkání na nejvyšší úrovni a vážně jste nezklamali. Jenom mám pocit, že to dneska vyhrál František."

Pavel se pomalu otočí a jeho hlas je úplně vážný. "Ano, František to dnes vyhrál na celé čáře!"

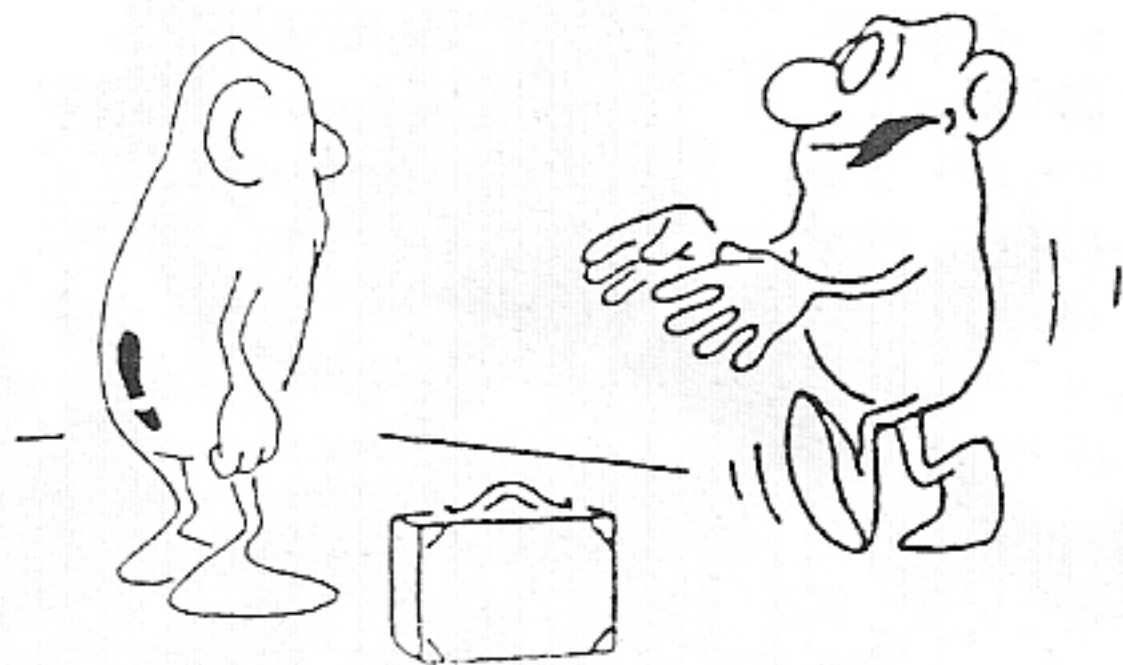
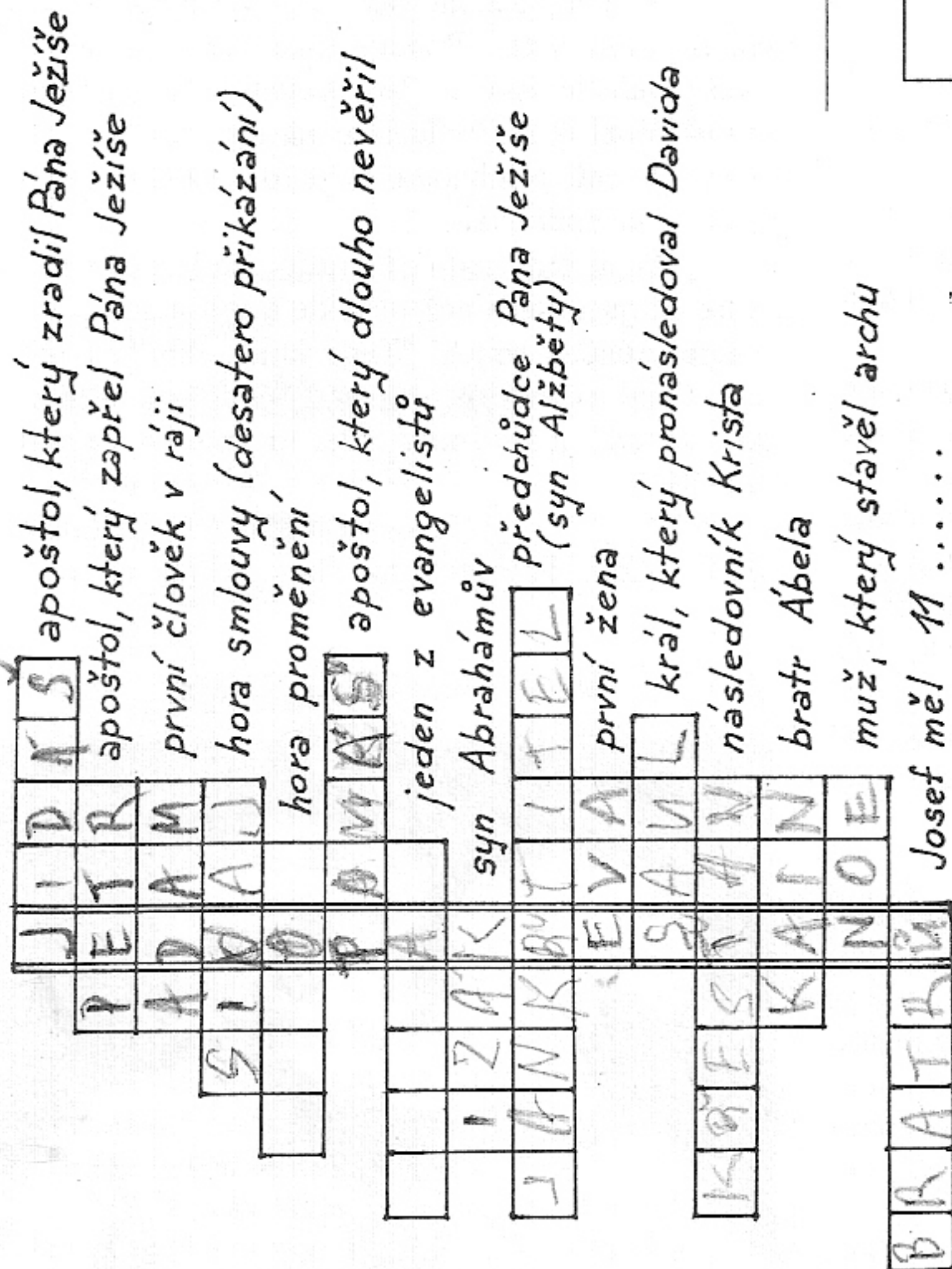
Marie Veselá

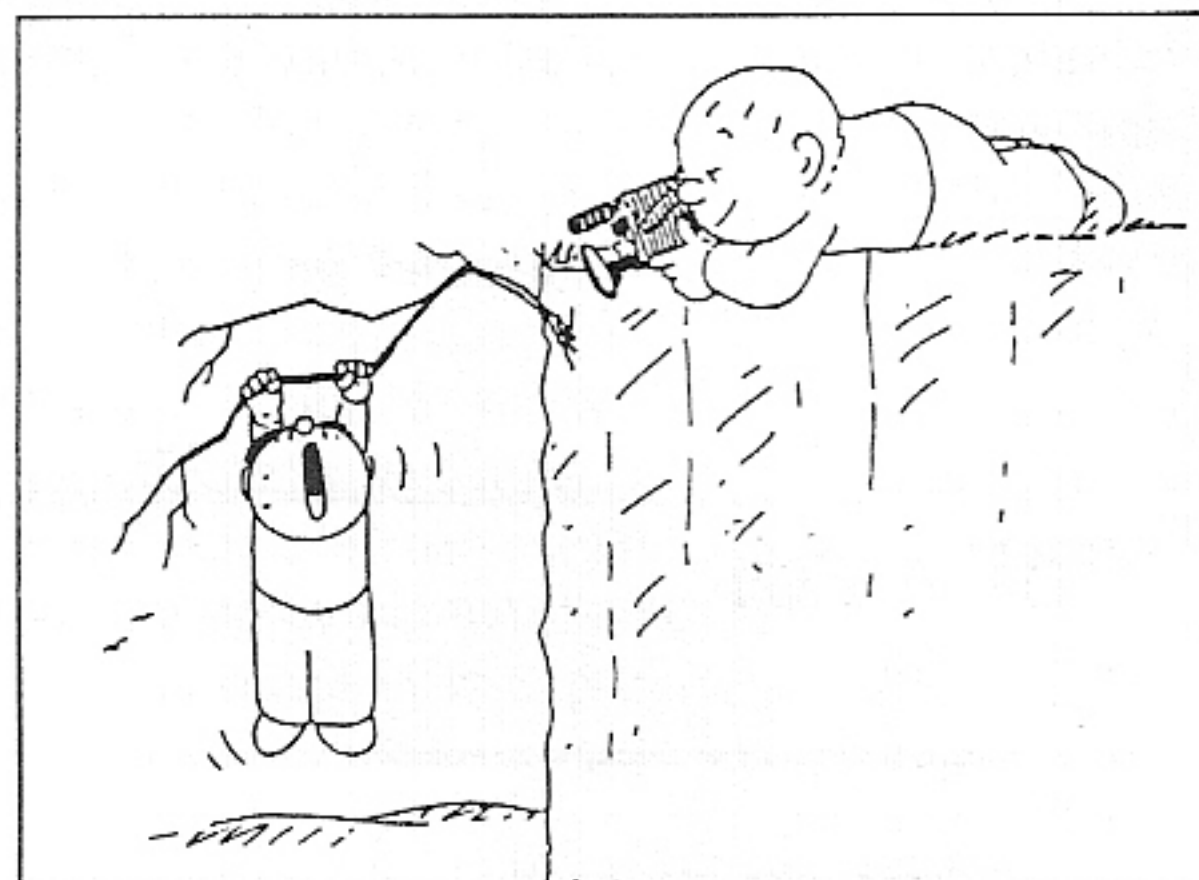
Za (viz tajenka) jsme se modlili

- a) 13. - 20. ledna
- b) 18. - 25. ledna
- c) 17. - 24. ledna

Také my k ní můžeme přispět, když se naučíme odpouštět a nezávidět, myslet víc na druhé než na sebe a šířit kolem sebe radost a pokoj. Že to není nic snadného? Jistěže ne, sami bychom to nezvládli, ale naštěstí na to nebudeme nikdy sami.

„Vítám tě, hochu, tak co studium?“

Myslet křesťansky neznamena podpírat si hlavu,
nýbrž podpírat své bližní

Když se roztoužíme po velkých a neobyčejných činech,
začneme obvykle zanedbávat ty malé a obyčejné,
slovem - ty potřebné

Musíme se držet Boha, aby nás Bůh mohl držet

TOMÁŠEK. Zpravodaj farnosti při kostele sv. Tomáše v Brně.

Vydává: **Římsko-katolická farnost u sv. Tomáše v Brně,**
Lidická 6, 602 00 Brno, ☎ (05) 57 22 15
P. Petr Vrbacký, farář
Redakce: **Vít Janků, Marie Veselá, Vladimír Kadourek,**
Dominik Heger
Grafika a DTP: **Zdeněk Buršík**
Tisk: **Petrinum, ☐ Veverí 15, 602 00 Brno**

NEPRODEJNÉ. Vychází pro vnitřní potřebu farnosti.